

Postuszeństwo jest bardzo miłe Bogu.

Ono jest miłsze niż modlitwa, bo wymaga od nas zwycięstwa nad samym sobą, podczas gdy modlitwa daje nam pociechę. Jest miłsze niż umartwienie ciała, bo jest umartwieniem miłości własnej i „pokutą ducha”. Jest miłsze niż jałmużna, bo jest ofiarą z tego, co nam jest najdroższe i co wyłącznie do nas należy, to jest z naszej woli, a raczej z samowoli. Stąd i Bóg najbardziej tę ofiarę ceni i najhojniej ją nagradza. Opowiadają, że pewien święty pustelnik widział raz w zachwyceniu chór błogosławionych, którzy na ziemi byli pustelnikami. Pierwszy chór tworzyli ci, którzy swoje choroby znosili cierpliwie, a nawet czynili Bogu za nie dzięki; w drugim byli ci, którzy gościnnie podejmowali podróżnych i pielęgnowali chorych. W trzecim byli ci, którzy wyrzekłszy się świata i ludzkiego towarzystwa, w samotnej pustelni zajmowali się jedynie Bogiem, w czwartym zaś ci, którzy zaparli się własnej woli i całe życie spędzili w doskonałym postuszeństwie. Ci ostatni odznaczeni są szczególną chwałą, na ich szyi błyszczał złoty łańcuch, na ich skroni jaśniała droga korona. „Cóż to znaczy?” – spytał zdziwiony pustelnik. Anioł zaś, który mi służył za przewodnika, odrzekł: „Wybrani trzech pierwszych chórów wprawdzie dużo uczynili dobrego, lecz szli w tym za własną wolą, chociaż dobrą, podczas gdy święci czwartego chóru nawet w dobrych rzeczach wyrzekali się własnej woli, poddając ją z miłości Bogu woli przełożonych”.

Zdarza się nawet, że Bóg doskonale postuszeństwo nagradza cudem. Opowiada Sulpicjusz Sewerus, że do jednego z egipskich klasztorów przyszedł pewien młodzieniec, prosząc o przyjęcie. Przełożony owego klasztoru, chcąc go wypróbować, wbił suchą łaskę w ziemię i kazał mu wodą z Nilu, o dwie mile odległego, podlewać ją tak długo, dopóki nie zapanują korzenie i nie zaczną kwitnąć. Młodzieniec skłonił głowę na znak zezwolenia i wziął się do pracy. Minął rok jeden i drugi, a łaska była sucha. Mimo to młodzieniec nie zachwiał się w postuszeństwie. Pan też wynagrodził jego wytrwałość, bo w trzecim roku owa łaska puściła korzenie, zazieleniła się i wyrosła w potężne drzewo, które Sulpicjusz Sewerus

własnymi oczyma oglądał. **Postuszeństwo jest również korzystne dla duszy, korzystniejsze niż pobożność, także „jedna kropla postuszeństwa ma większe znaczenie niż całe naczynie najwznioślejszej modlitwy”.** Ono jest korzystniejsze niż praca lub pokuta, także podnieść słomkę z ziemi dla postuszeństwa większą

ma zasługę, niż głosić kazania, pościć, lub biczować się do krwi, ale z własnej woli. Postuszeństwo jest korzystniejsze niż zachwyty i objawienia, bo gdy z ich powodu łatwo można popaść w złudzenie lub dumę, w postuszeństwie nie trzeba się tego lękać.

Nieocenione są owoce postuszeństwa. Ono przede wszystkim strzeże od grzechu. Kto bowiem we wszystkim słucha Pana Boga, a dla Boga swoich przełożonych, ten oczywiście zgrzeszyć nie może.

Św. J.S. Pelczar „Życie Duchowe”; t2

Biblijne postuszeństwo jest wsłuchiwaniem się w wolę Bożą i poddaniem się jej. „A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój? Tylko tego, byś się bał Pana, Boga swojego, chodził wszystkimi Jego drogami, miłował Go, służył Panu, Bogu twemu, z całego swojego serca i z całej swej duszy, strzegł poleceń Pana i Jego praw, które ja ci podaję dzisiaj dla twego dobra.

Pwt 10, 12-13

Postuszeństwo Bogu leży w naszym interesie, ponieważ On wszystko robi dla naszego dobra. Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abyś żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w kraju, który idziesz osiąść.

Pwt30,15-16

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość.

Ba 3,9

„Skoro już dusze swoje uświęciliście, będąc postusznymi prawdziemu celowi zdobycia nieobłudnej miłości bratniej, jedni drugich gorąco czystym sercem umiłujcie. **Jesteście bowiem ponownie do życia powołani** nie z ginącego nasienia, ale z niezniszczalnego, dzięki słowu Boga, które jest żywe i trwa.

1P1,22-23

„Czyż miłsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od postuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest postuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów. Bo opór jest jak grzech wróżbiarstwa, a krnąbrność jak złość bałwochwalstwa.

1Sm 15, 22-23

„Co wspólnego mają ze sobą prawo, łaska i postuszeństwo? Albowiem jak przez niepostuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez postuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi. Natomiast Prawo weszło, niestety, po to, by przestępstwo jeszcze bardziej się wzmogło. Gdzie jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej rozlała się łaska, aby jak grzech zaznaczył swoje królowanie śmiercią, tak łaska przejawiała swe królowanie przez sprawiedliwość wiodącą do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Rz 5,19-21

Czy będziemy oceniani na podstawie naszego postuszeństwa wobec Bożych przykazań? **Tak!**

„Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. **A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.**

Mat 5,19

Postuszeństwo jest owocem naszej miłości do Boga.

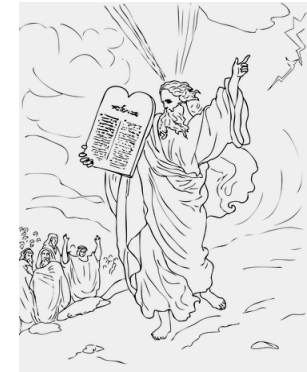
„**Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie.**» Rzekł do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, co się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?» W odpowiedzi rzekł do niego Jezus:

Cichy Przyjaciel Nr 36

Pismo katolickie

Pod redakcją ks. dr. Sylwestra Robaka

**Trzeba bardziej słuchać Boga
niż ludzi** Dz 5,29

**„Jeżeli pilnie słuchać będziesz
głosu Pana, Boga twego,**

i będziesz wykonywał to, co jest słuszne w Jego oczach; jeśli będziesz dawał posłuch Jego przykazaniom i strzegł wszystkich Jego praw, to nie ukarzę cię żadną z tych plag, jakie zesłałem na Egipt, bo Ja, Pan, chcę być twym lekarzem.” Wj 15,26

**Niech ta Księga Prawa będzie zawsze
na twych ustach: rozważaj ją w dzień
i w nocy, abyś ściśle spełniał wszystko,
co w niej jest napisane, bo tylko wtedy
powiedzie ci się i okaże się twoja
roztropność. Czyż ci nie rozkazałem:
Bądź mężny i mocny? Nie bój się i nie lękaj,
ponieważ z tobą jest Pan, Bóg twój,
wszędzie, gdziekolwiek pójdziesz».**

Joz 1, 8-9

«Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.» J 14,21-23

Duch Święty będzie dany tylko tym, którzy są posłuszni Bogu. „Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy Mu są posłuszni». Dz 5, 32

Kogo powinniśmy naśladować w byciu posłusznym Bogu? „A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają.” Hbr 5, 8-9

„lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej. Flp 2, 7-11

Posłuszeństwo w stosunku do ziemskich rodziców jest dla dzieci błogosławieństwem: „Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym rodzicom, bo to jest sprawiedliwe. Czcij ojca twego i matkę - jest to pierwsze przykazanie z obietnicą - aby ci było dobrze i abyś był długowieczny na ziemi. Ef 6, 1-3

Posłuszeństwo jest kluczem do powodzenia... Słuchaj, mój ludu, chcę cię napomnieć: obyś posłuchał Mnie, Izraelu! (...) Lecz mój lud nie posłuchał mego głosu: Izrael nie był Mi posłuszny.(...) Gdyby mój lud Mnie posłuchał, a Izrael kroczył moimi drogami: natychmiast zgniółłbym ich wrogów i obróciłbym rękę na ich przeciwników. Nienawidzący Pana schlebiali by Jemu, a czas ich [kary] trwałby na wieki. Jego zaś bym karmił tłuszczem pszenicy i sycił miodem z opoki». Ps 81, 9.12.14-17

„Jeżeli będziecie ulegli i posłuszni, dóbr ziemskich będziecie zażywać. Ale jeśli się zatniecie w oporze, miecz was wytepi». Albowiem usta Pańskie [to] wyrzekły.

Iz 1, 19-20

„A wiedz o tym, że w dniach ostatnich nastaną chwile trudne. Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez uczuć ludzkich, nieprzychylni, zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga. Będą okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej mocy. I od takich stroń. 2 Tm 3,1-

„Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź [niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci, bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do sprawiedliwości? Rz 6, 16

„A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań. abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienagane dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie. Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.” Flp 2,12-15

Zapraszamy do współpracy w tworzeniu i rozprowadzaniu

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

FB: Cichy Przyjaciel-Kielce

Przeczytaj i podaj dalej